

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Четвртак, 27. јун 2019. године
БАЊА ЛУКА

Број 54 Год. XXVIII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1021

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОМ СТАНОВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о социјалном становању Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 13. јуна 2019. године, а Вијеће народа 24. јуна 2019. године констатовало да усвојеним Законом о социјалном становању Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2605/19
25. јуна 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О СОЦИЈАЛНОМ СТАНОВАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем социјалног становања, носиоци реализације социјалног становања, корисници права на социјално становање, општи и посебни услови, поступак и начин додјеле, управљање, одржавање, својина и располагање стамбеним јединицама, закупнина и обавезе плаћања, извори финансирања изградње и обезбјеђивања стамбених јединица за социјално становање, надзор и друга питања од значаја за социјално становање у Републици Српској (у даљем тексту: Република).

Члан 2.

(1) Социјално становање у смислу овог закона је становање одређеног стандарда, које се, уз подршку јавног сектора, обезбјеђује физичким лицима која из различитих, а првенствено економских, социјалних и здравствених разлога, нису у могућности да самостално ријеше стамбено питање на тржишту.

(2) Социјално становање је од општег интереса за Републику.

(3) Становање одређеног стандарда из става 1. овог члана заснива се на начелима:

1) економске доступности,

- 2) правне сигурности,
- 3) приступачности,
- 4) заштите општег интереса,
- 5) трајности и одрживости објеката,
- 6) енергетске ефикасности,
- 7) заштите здравља и животне средине и
- 8) заштите од пожара и експлозивних материја.

Члан 3.

(1) Стамбено збрињавање у смислу члана 2. став 1. овог закона обезбјеђује се додјелом стамбене јединице у непрофитни закуп, на одређено вријеме, уз сигурност коришћења, док трају потребе за стамбеним збрињавањем и уз испуњеност општих и посебних услова утврђених овим законом.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, стамбено збрињавање врши се у складу са захтјевима донатора или кредитора који су, прије ступања на снагу овог закона, обезбиједили финансијска средства за пројекте социјалног становања.

(3) Стамбене јединице обезбијеђене у складу са ставом 2. овог члана власништво су јединице локалне самоуправе на чијем подручју је реализован пројекат социјалног становања.

Члан 4.

(1) Право на социјално становање имају физичка лица из члана 2. став 1. овог закона која испуњавају услове прописане овим законом, без обзира на разлике у раси, боји коже, полу, језику, политичком, националном и вјерском одређењу, мјесту рођења или било којем другом статусу.

(2) На поступак остваривања права по овом закону примјењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак ако овим законом није другачије уређено.

Члан 5.

Грамматички изрази који имају родно значење употребљени у овом закону за означавање мушког и женског рода подразумевају оба рода.

Члан 6.

(1) Народна скупштина Републике Српске, на приједлог Владе Републике Српске, доноси Стратегију развоја социјалног становања Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија), на период од десет година.

(2) Стратегијом се утврђују циљеви социјалног становања у Републици, мјере и средства за њихово остваривање.

(3) На основу Стратегије, Влада доноси Акциони план, на период од пет година.

(4) Акционим планом оперативно се разрађују мјере за остваривање циљева дефинисаних у Стратегији.

(5) У складу са Стратегијом из става 1. овог члана, скупштина јединице локалне самоуправе доноси стратегију развоја социјалног становања (у даљем тексту: локална стратегија) на свом подручју.

(6) На основу локалне стратегије, градоначелник, односно начелник општине доноси акциони план за спровођење локалне стратегије на период од једне године.

Члан 7.

(1) Носиоци реализације социјалног становања у складу са овим законом су Влада Републике Српске, Републички секретаријат за расељена лица и миграције (у даљем тексту: Секретаријат) и јединице локалне самоуправе.

(2) Јединица локалне самоуправе, у смислу овог закона, на свом подручју уређује систем социјалног становања, обезбеђује просторне и урбанистичке услове за развој социјалног становања.

(3) Скупштина јединице локалне самоуправе доноси одлуку о фонду стамбених јединица социјалног становања, уз претходну сагласност Секретаријата.

(4) Одлуком о фонду стамбених јединица социјалног становања из става 3. овог члана утврђује се број расположивих и потребних стамбених јединица за категорије корисника социјалног становања који испуњавају услове утврђене овим законом, на подручју јединице локалне самоуправе.

Члан 8.

Право на додјелу стамбене јединице на коришћење, у складу са чланом 2. став 1. овог закона, имају физичка лица која испуњавају опште услове:

1) да су држављани Републике и Босне и Херцеговине или страни држављани који имају дозволу за привремени или стални боравак у Републици,

2) имају пријављено пребивалиште или боравиште у јединици локалне самоуправе у којој остварују право на стамбену јединицу, најмање три године непрекидно у тренутку расписивања јавног конкурса,

3) немају у посједу или власништву непокретност на територији Босне и Херцеговине или је она безусловна за живот у смислу непостојања електроинсталација, водоводних и санитарних инсталација и пријетња је по здравље или стамбена јединица није одговарајуће површине с обзиром на број чланова породичног домаћинства,

4) да мјесечни приходи по члану домаћинства не прелазе износ од 35% просјечне нето плате остварене у Републици у претходној години.

Члан 9.

(1) У складу са општим условима из члана 8. став 1. тачка 3) овог закона, одговарајућом површином сматра се ако је структура и корисна површина стамбених јединица:

1) за једно лице већа од 25 м²,

2) за сваког следећег члана породичног домаћинства већа за 7 м²,

(2) Укупна површина додијелене стамбене јединице породичном домаћинству не може бити већа од 81 м².

Члан 10.

Члановима породичног домаћинства, у смислу овог закона, сматрају се лица која са лицем из члана 2. став 1. овог закона живе у заједничком домаћинству, и то: брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца брачна, ванбрачна и усвојена, пасторчад, дјеца дата под старатељство и друга дјеца без родитеља дата на издржавање, мајка, отац, очух, маћеха, усвојилац, дјед и баба, браћа и сестре.

Члан 11.

(1) Посебни услови за остваривање права на социјално становање утврђују се на основу броја чланова породичног

домаћинства, стамбеног статуса, социјалног статуса, припадности рањивим категоријама и припадности посебним категоријама.

(2) На основу посебних услова из става 1. овог члана утврђује се ранг-листа за додјелу стамбених јединица, а породичном домаћинству максимално се може додијелити 280 бодова:

1) на основу броја чланова породичног домаћинства максимално 50 бодова и то:

1. за сваког пунољетног члана пет бодова,

2. за сваког малољетног члана десет бодова,

2) на основу стамбеног статуса максимално 70 бодова, и то:

1. за становање у колективном виду алтернативног смјештаја 70 бодова;

2. за становање у безусловним условима, у складу са условима наведеним у члану 8. став 1. тачка 3) овог закона 25 бодова,

3. за становање са другим породицама и подстанарство дуже од пет година 25 бодова;

3) на основу социјалног статуса максимално 40 бодова,

4) на основу припадности рањивим категоријама максимално 60 бодова;

5) на основу припадности посебним категоријама максимално 60 бодова, и то:

1. за младе и младе брачне парове до 35 година 60 бодова,

2. за лица са дефицитарним занимањима 50 бодова.

(3) Градоначелник, односно начелник општине у складу са локалном стратегијом из члана 6. став 5. овог закона утврђује дефицитарна занимања која се не могу наћи на тржишту рада на подручју јединице локалне самоуправе или их има недовољно, а од посебног су значаја за развој јединице локалне самоуправе.

Члан 12.

(1) Ако лица која имају право на социјално становање имају једнак број додијелених бодова у складу са чланом 11. став 2. овог закона, предност приликом додјеле стамбене јединице на коришћење имају лица према следећем редослиједу:

1) млади и млади брачни парови до 35 година,

2) лица са дефицитарним занимањима,

3) рањиве категорије као што су расељена лица и избјеглице, демобилисани борци, ратни војни инвалиди од пете до десете категорије, повратници по споразуму о реадмисији, жртве ратне тортуре, самохрани родитељи, породице са троје и више дјеце, млади без родитељског старања,

4) корисници права која им припадају на основу закона којим се прописује социјална заштита, као што су материјално необезбјеђена и за рад неспособна лица, лица са инвалидитетом, старија лица без породичног старања, жртве насиља у породици и друга лица у складу са законом.

(2) Изузетно, лица из става 1. тачка 2) овог члана не морају испуњавати опште услове из члана 8. став 1. т. 2), 3) и 4) овог закона.

Члан 13.

(1) Јединица локалне самоуправе поступак додјеле стамбених јединица на коришћење врши путем јавног конкурса, који се објављује на интернет страници јединице локалне самоуправе, у средствима јавног информисања и на интернет страници Секретаријата.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, лицима која су обухваћена пројектима стамбеног збрињавања донатора и кредитора може се додијелити стамбена јединица на коришћење у складу са поступком који захтијева донатор или кредитор који обезбеђује финансијска средства за пројекте социјалног становања.

(3) Јавни конкурс садржи:

1) број и структуру стамбених јединица који ће бити дијелени у непрофитни закуп,

2) опште и посебне услове за утврђивање ранг-листе,

3) начин бодовања,

4) доказе испуњавања општих и посебних услова,

5) вријеме трајања конкурса,

6) висину закупнине,

7) податке о контакт особи и додатне информације.

(4) Конкурсну процедуру спроводи комисија, коју именује градоначелник, односно начелник општине у року од 15 дана од дана објављивања јавног конкурса.

(5) Задатак комисије је да, након спроведене конкурсне процедуре, утврди прелиминарну ранг-листу на коју се у року од 15 дана од дана објављивања може поднијети приговор комисији.

(6) Након окончања поступка по поднесеним приговорима на прелиминарну ранг-листу, комисија утврђује коначну ранг-листу.

(7) На основу коначне ранг-листе из става 6. овог члана градоначелник, односно начелник општине доноси рјешење о додјели стамбене јединице на коришћење.

(8) Обавјештење и рјешење о додјели стамбене јединице на коришћење доставља се свим учесницима конкурса.

(9) Учесник конкурса има право да у року од 15 дана од дана пријема обавјештења и рјешења о додјели стамбене јединице на коришћење изјави жалбу Секретаријату ако сматра да су се у конкурсној процедури десиле такве неправилности које би могле утицати на објективност његовог исхода.

(10) Изузетно, лица која су остала без стамбене јединице усљед више силе и лицима која због лијечења малољетног дјетета којем је неопходна здравствена нега, а имају потребу боравити у другој јединици локалне самоуправе дуже од десет дана, градоначелник, односно начелник општине те јединице локалне самоуправе може додијелити стамбену јединицу на привремено коришћење, без јавног конкурса, док трају разлози за њено коришћење.

(11) Комисија из става 4. овог члана утврђује оправданост разлога за додјелу стамбених јединица на коришћење лицима из става 10. овог члана.

(12) На рјешење из става 10. овог члана може се изјавити жалба Секретаријату у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(13) Рјешење Секретаријата донесено по жалби из ст. 9. и 12. овог члана коначно је и против њега се може покренути управни спор.

(14) Градоначелник, односно начелник општине доноси правилник о поступку додјеле стамбених јединица социјалног становања, уз претходну сагласност Секретаријата.

(15) Правилником из става 14. овог члана прописују се поступак утврђивања испуњености општих и посебних услова, начин утврђивања ранг-листе и начин утврђивања оправданих разлога за боравак у другој јединици локалне самоуправе дуже од десет дана из става 10. овог члана.

Члан 14.

(1) На основу коначног рјешења из члана 13. став 7. овог закона јединица локалне самоуправе закључује уговор о закупу стамбене јединице са корисником коме је додијелена стамбена јединица на коришћење.

(2) Уговор о закупу закључује се у писаној форми, у року од 30 дана од дана доношења рјешења и садржи:

1) имена уговорних страна и имена чланова породичног домаћинства,

2) вријеме и мјесто закључивања уговора,

3) предмет закупа,

4) висину закупнине,

5) начин и рокове плаћања,

6) права и обавезе уговорних страна,

7) одредбе о забрани наслеђивања и давања у подзакуп,

8) одредбе о условима, роковима и отказу уговора о закупу,

9) потписе уговорних страна.

(3) На питања која се односе на уговор о закупу, а која нису уређена овим законом, сходно се примјењују одговарајуће одредбе прописа којим су уређени облигациони односи.

Члан 15.

(1) У случају смрти закупца или његовог исељења из стамбене јединице, права и обавезе из уговора о закупу може остварити члан породичног домаћинства којег други чланови споразумно одреде.

(2) Члан породичног домаћинства из става 1. овог члана дужан је да закуподавцу, у року од 30 дана од настанка промјене, пријави настале промјене и затражи закључење уговора о закупу.

(3) Градоначелник, односно начелник општине доноси рјешење о додјели стамбене јединице на коришћење, којим утврђује испуњеност општих и посебних услова за додјелу стамбене јединице на коришћење члану породичног домаћинства у случају из става 1. овог члана.

(4) На рјешење из става 2. овог члана може се изјавити жалба Секретаријату у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(5) Рјешење Секретаријата донесено по жалби из става 4. овог члана коначно је и против њега се може покренути управни спор.

(6) На основу рјешења из става 3. овог члана закуподавац је дужан да са чланом породичног домаћинства из става 1. овог члана закључи уговор о закупу са правима и обавезама закупца.

(7) Закуподавац ће у току коришћења додијелене стамбене јединице, најмање једном годишње, вршити контролу броја чланова домаћинства и вршити ревизију остваривања права за даље коришћење, у складу са овим законом.

Члан 16.

(1) Уговор о закупу раскида се:

1) отказом једне од уговорних страна,

2) протеком рока на који је закључен,

3) споразумним раскидом.

(2) Отказ уговора о закупу, уз отказни рок од 30 дана, закуподавац може дати ако:

1) закупца не плаћа закупнину у складу са уговором о закупу,

2) закупца, односно члан његовог породичног домаћинства користи стамбену јединицу супротно уговору о закупу,

3) закупца, односно члан његовог породичног домаћинства стекне право својине, односно право закупа на другој стамбеној јединици или ако дође до промјена у испуњености услова прописаних овим законом,

4) закупца не користи стамбену јединицу која је предмет непрофитног закупа искључиво за редовно становање у периоду дужем од 60 дана без обавјештења закуподавца и уз његово одобрење.

(3) Након раскида уговора о закупу из става 1. овог члана, закупца је дужан да у року од 30 дана од дана раскида уговора о закупу ослободи стамбену јединицу од лица и ствари и измири све доспјеле обавезе.

Члан 17.

(1) За коришћење стамбене јединице из уговора о закупу плаћа се закупнина, која се користи у сврху одрживог управљања и одржавања стамбених јединица социјалног становања.

(2) Скупштина јединице локалне самоуправе доноси одлуку о висини закупнине, уз претходну сагласност Секретаријата.

(3) Код утврђивања висине закупнине узима се у обзир тип стамбене јединице, зона стамбене јединице, коефицијент погодности, трошкови осигурања од основних ризика и трошкови амортизације, управљања, одржавања заједничких дијелова зграде, осигурање и ризик наплате.

(4) Трошкови комуналних услуга, као трошкови становања, не улазе у цијену закупнине.

(5) Закупнина се уплаћује на посебан рачун јединице локалне самоуправе.

(6) Средства из става 1. овог закона распоређују се према Акционом плану из члана 6. став 6. овог закона.

Члан 18.

(1) Трошкови закупнине за коришћење стамбених јединица могу се субвенционисати.

(2) Скупштина јединице локалне самоуправе доноси Одлуку о поступку субвенционисања закупнине, уз претходну сагласност Секретаријата.

(3) Одлуком из става 2. овог члана прописује се:

1) поступак остваривања права на субвенцију закупнине,
2) потребна документација за остваривање права на субвенцију закупнине,

3) корисници права на субвенцију закупнине,

4) висина стопе субвенције закупнине по категоријама корисника.

(4) Средства за субвенционисање закупнине корисницима социјалног становања обезбеђују се из буџета јединица локалне самоуправе и буџета Републике са позиције Секретаријата.

Члан 19.

(1) Јединица локалне самоуправе управља и одржава стамбене јединице социјалног становања на начин да обезбеђује сигурно и неометано коришћење стамбених јединица, чува употребну и тржишну вриједност стамбене јединице, стара се о инвестиционом и текућем одржавању, води евиденцију стамбених јединица и уговора о закупу, предузима и друге мјере с циљем домаћинског управљања стамбеним јединицама.

(2) Градоначелник, односно начелник општине у складу са ставом 1. овог члана, доноси правилник о начину управљања и одржавања стамбених јединица социјалног становања, уз претходну сагласност Секретаријата.

(3) Секретаријат води регистар свих стамбених јединица социјалног становања.

Члан 20.

(1) Стамбене јединице изграђене за социјално становање власништво су јединице локалне самоуправе на чијем подручју су изграђене.

(2) Стамбене јединице социјалног становања не могу се отуђивати и стављати под хипотеку.

Члан 21.

Стамбене јединице социјалног становања могу се обезбеђивати на постојећим урбаним подручјима, и то:

1) изградњом нових стамбених или стамбено-пословних објеката,

2) преуређењем постојећих објеката који немају оправданост досадашњег коришћења,

3) адаптацијом постојећих слабо опремљених стамбених јединица или простора,

4) повећањем броја стамбених јединица доградњом или надоградњом постојећих објеката,

5) на други начин, за који јединица локалне самоуправе сматра да могу служити у сврху социјалног становања.

Члан 22.

Средства за изградњу стамбене јединице социјалног становања из члана 21. овог закона обезбеђују се из:

1) буџета Републике,

2) буџета јединица локалне самоуправе,

3) средстава по пројектима домаћих или међународних институција,

4) донаторских средстава,

5) кредитних средстава,

6) средстава јавно-приватног партнерства у складу са одредбама прописа којима је регулисано јавно-приватно партнерство у Републици,

7) грантова,

8) других извора, у складу са законом.

Члан 23.

Управни надзор над спровођењем овог закона врши Секретаријат.

Члан 24.

(1) Стамбене јединице изграђене средствима Владе за потребе смјештаја избјеглица и расељених лица, а које нису предмет откупа, додјељиваће се на коришћење у складу са овим законом.

(2) Захтјев за упис у земљишне књиге у складу са чланом 20. став 1. овог закона јединица локалне самоуправе дужна је да поднесе у року од три мјесеца по добијању употребне дозволе објеката социјалног становања.

(3) За објекте социјалног становања који су изграђени прије ступања на снагу овог закона јединица локалне самоуправе дужна је да поднесе захтјев за упис у земљишне књиге у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 25.

(1) Народна скупштина Републике Српске ће, на приједлог Владе, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, донијети Стратегију развоја социјалног становања Републике Српске (члан 6. став 1).

(2) Скупштина јединице локалне самоуправе ће, у року од шест мјесеци од дана доношења Стратегије из става 1. овог члана, донијети стратегију развоја социјалног становања (члан 6. став 5).

(3) Скупштина јединице локалне самоуправе ће, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, донијети:

1) одлуку о фонду стамбених јединица социјалног становања (члан 7. став 3),

2) одлуку о висини закупнине (члан 17. став 2),

3) одлуку о поступку субвенционисања закупнине (члан 18. став 2).

(4) Градоначелник, односно начелник општине ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) правилник о поступку дојеле стамбених јединица социјалног становања (члан 13. став 14),

2) правилник о начину управљања и одржавања стамбених јединица социјалног становања (члан 19. став 2).

Члан 26.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-586/19
13. јуна 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1022

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПЕЧАТИМА ОРГАНА И ИНСТИТУЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о печатима органа и институција Републике Српске, који је Народна скупштина Републике

Српске усвојила на Петој редовној сједници, одржаној 13. јуна 2019. године, а Вијеће народа 24. јуна 2019. године констатовало да усвојеним Законом о печатима органа и институција Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2602/19
25. јуна 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН О ПЕЧАТИМА ОРГАНА И ИНСТИТУЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се намјена, садржај, облик, чување, употреба и израда печата које у вршењу послова из своје надлежности користе органи и институције Републике Српске.

Члан 2.

(1) Печатом се потврђује аутентичност службених аката којим органи и институције Републике Српске (у даљем тексту: органи и институције) одлучују или службено сарађују са другим органима, правним лицима и грађанима.

(2) Печат се ставља са лијеве стране поред потписа овлашћеног лица за потписивање службених аката ако законом или другим прописом није другачије одређено.

(3) Органи и институције који електронски комуницирају са другим органима, правним лицима и грађанима могу употребљавати електронски печат на документима из става 1. овог члана у складу са законима којим се уређује употреба електронског потписа и електронског документа.

Члан 3.

Печат са грбом Републике Српске (у даљем тексту: печат) имају:

- 1) Република Српска (у даљем тексту: печат Републике),
- 2) Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина),
- 3) Вијеће народа Републике Српске,
- 4) предсједник и потпредсједници Републике Српске,
- 5) Влада Републике Српске,
- 6) републички органи управе,
- 7) Уставни суд Републике Српске,
- 8) судови, јавна тужилаштва и Правобранилаштво Републике Српске,
- 9) нотари,
- 10) јединице локалне самоуправе,
- 11) службе Народне скупштине и Вијећа народа Републике Српске, предсједника и потпредсједника Републике Српске, Владе Републике Српске и Уставног суда Републике Српске,
- 12) Фискални савјет Републике Српске,
- 13) други органи и институције када је то прописано посебним законом или којима је посебним законом повјерено обављање послова републичке управе.

Члан 4.

(1) Печат из члана 3. овог закона може, умјесто грба Републике Српске, садржавати амблем Републике Српске, у складу са законом.

(2) Уредбом Владе Републике Српске прецизније ће се уредити коришћење амблема Републике Српске у печату органа и институција.

Члан 5.

(1) Текст печата исписује се ћириличким и латиничким писмом, на једном од три језика која су у службеној употреби у Републици Српској.

(2) Текст печата исписује се у концентричним круговима око грба Републике Српске.

(3) У спољном кругу печата исписује се назив Републике Српске.

(4) У сљедећем унутрашњем кругу исписује се назив органа и институције.

(5) Назив и сједиште организационе јединице органа и институције исписује се у наредном унутрашњем кругу.

(6) Сједиште органа и институције Републике Српске исписује се у дну печата.

Члан 6.

Органи и институције из члана 3. овог закона, поред назива органа и институције, могу имати на службеним актима, материјалима (омоти списа и слично) и штампелима, и грб Републике.

Члан 7.

(1) Печат Републике ставља се на оригинал закона и оригинал других аката које одреди закон.

(2) Печат Републике има облик круга са пречником од 50 мм, а садржи назив Републике Српске и у средини грб Републике Српске.

(3) Отисак печата Републике добија се у печатном воску.

(4) Печат Републике чува се у Народној скупштини, а за његову употребу одговоран је генерални секретар Народне скупштине.

Члан 8.

(1) Печат предсједника и потпредсједника Републике Српске, Народне скупштине, Вијећа народа Републике Српске и Владе Републике Српске има облик круга са пречником од 50 мм, а печат осталих органа и институција има пречник од 35 мм.

(2) Печат из става 1. овог члана садржи назив Републике Српске, у средини грб Републике Српске и назив и сједиште органа или институције.

(3) Печат органа јединице локалне самоуправе садржи и назив јединице локалне самоуправе.

(4) Печат организационих јединица органа и институција (одјељење, служба, канцеларија, подручна јединица и слично) чије је сједиште ван сједишта органа и институције коме припада садржи и мјесто њиховог сједишта.

(5) У печату органа којим се потврђује акт или јавна исправа, а који се користе у иностранству, око грба Босне и Херцеговине исписује се, у спољном кругу, у горњем дијелу, назив Босна и Херцеговина, а у доњем дијелу – назив Републике Српске. Назив и сједиште органа исписује се у сљедећем кругу.

Члан 9.

Печат нотара има облик круга са пречником од 40 мм, а садржи назив Босна и Херцеговина – Република Српска, грб Републике Српске, име и презиме нотара, службени назив – нотар и службено сједиште нотара.

Члан 10.

(1) Органи и институције имају по један печат за отисак хемијском бојом, за отисак у печатном воску и за суви отисак.

(2) Органи и институције могу, ако је то неопходно због организације рада, да имају више примјерака печата који морају да буду истовјетни по садржини и величини, а сваки примјерак печата испод грба Републике Српске означава се арапским бројем.

(3) Број примјерака печата одређује руководиоца органа, односно институције.

Члан 11.

(1) Органи и институције из члана 3. овог закона могу да имају и печат мањег пречника (у даљем тексту: мали печат).